

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/158/2022
Identifikačné číslo spisu: 2021200043
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2021200043.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jany Martinčekovej a Mgr. Michala Novotného v právnej veci žalobcu K. S., J.. XX.X.XXXX, G. U.P., S.. N.. Y. XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Andreou Čechovičovou, Trnava, Dolné Bašty 2, proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2021/3568 zo dňa 25.1.2021, a o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20Sa/5/2021-68 zo dňa 18. februára 2022, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a právo na náhradu trov kasačného konania v celom rozsahu.

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom č. k. 20Sa/5/2021-68 zo dňa 18. februára 2022, podľa § 191 ods.1, písm. d/,e/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2021/3568 zo dňa 25.1.2021, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Z administratívneho spisu žalovaného (súčasťou ktorého bol i spis správneho orgánu prvého stupňa) správny súd zistil, že žalovaný rozhodnutím č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2021/3568 zo dňa 25.1.2021, napadnutým žalobou, ako odvolací orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, odboru sociálnych vecí a rodiny č. TT1/OPPNKŤZP/PC/SOC/2020/55916-3 zo dňa 24.11.2020, ktorým prvostupňový správny orgán žiadosti žalobcu o vyhotovenie parkovacieho preukazu nevyhoviel z dôvodu, že nemá zdravotné postihnutie na účely parkovacieho preukazu podľa prílohy č. 18 k zákonu č. 447/2008 Z.z., pretože

podľa posudkového lekára nemá stuhnutie jednotlivých úsekov chrbtice s koreňovým dráždením ani ťažký stupeň degeneratívnych zmien váhonosných kĺbov.

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase rozhodovania žalovaného (ďalej len zákon č. 447/2008 Z.z. alebo zákon o peňažných príspevkoch) citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 5, § 6 ods. 1,2, § 10 ods. 1,2, 3, § 11 ods.3, § 12 ods.1 až 4, § 14 ods.6, písm. a/, b/, c/, § 15 ods.3, § 17, ods.1 písm. a/, b/, § 53 ods.1, 2, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, za primeraného použitia ustanovení podľa prvej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku a dospel k záveru o dôvodnosti žaloby.

4. Krajský súd konštatoval, že podľa odôvodnenia rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 24.11.2020 prvostupňový správny orgán o tom, že žalobca nespĺňa podmienky na vyhotovenie parkovacieho preukazu podľa § 17 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z.z. dospel na základe lekárskeho posudku zo dňa 19.11.2020, podľa ktorého žalobca nemá zdravotné postihnutie na účely parkovacieho preukazu podľa prílohy č. 18 k zákonu č. 447/2008 Z.z., nakoľko nemá stuhnutie jednotlivých úsekov chrbtice s koreňovým dráždením ani ťažký stupeň degeneratívnych zmien váhonosných kĺbov. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že k rozhodnutiu dospel na základe lekárskeho posudku zo dňa 20.1.2021, podľa ktorého žalobca je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a je po opakovanej operácii vysunutých medzistavcových platničiek v drierkovej časti chrbtice, ale nie je odkázaný na vydanie parkovacieho preukazu, lebo nemá zdravotné postihnutie uvedené v prílohe č. 18 zákona č. 447/2008 Z.z., nespĺňa kritériá pre ťažké poruchy mobility, chodí s vychádzkovou paličkou. Je po operácii vysunutej medzistavcovej platničky s následnou plastikou dury pre únik likvoru, ktoré nie je spojené so stredne ťažkými, ťažkými parézami, plégiami, stredne ťažkým, ťažkým vertigom, nemá ťažké záchvatové ochorenie s mnohopočetnými hybnými komplikáciami typu rigidity, hypokinézy, tremoru, ataxie, mimovoľných pohybov alebo s poruchami vedomia. Taktiež nemá ťažké poruchy pohyblivosti pri vrodených alebo získaných ochoreniach - svalových, metabolických, miechových, mozgových, reumatických, zápalových a endokrinných. Nemá duševné postihnutie s ťažkou poruchou sociálnych interakcií, s často sa opakujúcimi závažnými poruchami správania, orientácie pri stredne ťažkých alebo ťažkých psychiatrických postihnutiach s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného správania sa. V dokumentácii sa nenachádza obmedzenie pohyblivosti stredne ťažkého a ťažkého stupňa pri ľahkom zaťažení pri interných ochoreniach, zlyhávanie pľúc, srdca, obličiek, pečene ani genetické ochorenia s polymorfným postihnutím, nie je prítomná ťažká porucha zvieráčov, ani úplná inkontinencia moču alebo stolice, nemá zavedené stómie.

5. Preskúmaním obsahu spisového materiálu správny súd dospel k záveru, že lekárske posudky, z ktorých správne orgány oboch stupňov vychádzali, neposkytujú dostatočný podklad pre objektívne posúdenie zdravotného stavu žalobcu z hľadiska jeho požiadavky na vydanie parkovacieho preukazu. Konštatoval, že lekársky posudok zo dňa 19.11.2020, ktorého závery do svojho nad primeranú mieru stručne odôvodneného rozhodnutia prevzal prvostupňový správny orgán, uvádzal absenciu zdravotného postihnutia uvedeného v prílohe č. 18 zákona č. 447/2008 Z.z. na základe zistenia, že žalobca nemá stuhnutie úsekov chrbtice s koreňovým dráždením ani ťažký stupeň degeneratívnych zmien váhonosných kĺbov, pričom sa nezaoberal ďalšími zdravotnými postihnutiami uvedenými v prílohe č. 18 a nedostatok odkázanosti žalobcu na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom konštatoval bez vysvetlenia, aké fyzické danosti a obmedzenia žalobcu v tejto súvislosti posudzoval. Posudok z 20.1.2021, z ktorého pri rozhodovaní čerpal odvolací orgán, síce svoje závery rozšíril i na ďalšie zdravotné postihnutia uvedeného v prílohe č. 18 k zákonu č. 447/2008 Z.z. a nad rámec posudku zo dňa 19.11.2020 medzi preukázané diagnózy žalobcu zahrnul aj diabetes mellitus 2. typu a hypertenziu (v posudku zo dňa 19.11.2020 posudková lekárka uvádzala, že vysoký krvný tlak, priedušková astma ani cukrovka nie sú podložené odbornými lekáorskými nálezmi), v súvislosti s mobilitou žalobcu však stručne uviedol, že posudzovaný nemá ťažké poruchy pohyblivosti pri

vrodených alebo získaných ochoreniach - svalových, metabolických, miechových, mozgových, reumatických, zápalových, endokrinných, a že chodí s vychádzkovou paličkou.

6. Poukazom na to, že žalobca dôvodne namietal konštatovanie o pohybe pomocou vychádzkovej paličky, pretože nemá oporu v lekárskejších správach vyhodnocovaných posudkovými lekármi, obsahujúcich rozdielne údaje o pohybe žalobcu s vychádzkovou paličkou, za pomoci francúzskej barly (FB), i s nemeckou barlou (barlami, NB), správny súd uviedol, že posudkovým lekárom realizovaný výber z týchto troch „možností“ bez ozrejmenej jeho dôvodu, ktorý (výber) ako charakterizujúci schopnosť pohybu žalobcu vzhľadom na predmet konania nie je nepodstatnou skutočnosťou, naznačuje skôr zľahčujúci ako objektívny prístup k posudzovaniu zdravotného stavu žalobcu. Vo veci vydané lekárske posudky z vyššie uvádzaných dôvodov nie sú presvedčivé a hoci obsahom spĺňajú požiadavky § 11 ods. 13 zák. č. 447/2008 Z.z. (obsahujú mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, určenie, či má zdravotné postihnutie uvedené v prílohe č. 18, a určenie termínu opätovného posúdenia zdravotného stavu), tento obsah nie je postačujúcim podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu, náležitosti ktorého upravuje ust. § 47 Správneho poriadku, ako pre prvostupňový, tak aj pre odvolací orgán.

7. Správny súd konštatoval, že z obsahu právnej úpravy zákonom č. 447/2008 Z.z., ako aj výhod, ktoré z držby parkovacieho preukazu vyplývajú podľa zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, a zo samotnej logiky veci je zrejmé, že účelom vydania parkovacieho preukazu je uľahčenie pohybu osobám zo zdravotných dôvodov odkázaným na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, preto, hoci ust. § 17 ods. 1 písm. b) zák. č. 447/2008 Z.z. spája vydanie preukazu s odkázanosťou fyzickej osoby na individuálnu prepravu podľa komplexného posudku, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie o peňažnom príspevku (ak fyzická osoba o peňažný príspevok nepožiadala, odkázanosť na individuálnu prepravu nemôže byť posudzovaná?!), je nepochybné, že aj naplnenie podmienok zdravotných postihnutí uvedených v prílohe č. 18, vrátane tam uvedených ťažkých porúch pohyblivosti, je potrebné posudzovať z pohľadu odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, a teda aj z pohľadu schopnosti fyzickej osoby premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a späť, nastupovať do takéhoto vozidla a vystupovať z neho a udržať sa v ňom počas jazdy (§ 14 ods. 6 zák. č. 447/2008 Z.z.). V danom prípade odkázanosťou žalobcu na individuálnu prepravu sa zaoberal iba lekárskejší posudok zo dňa 19.11.2020, ktorý v tomto smere prijatý záver bližšie nezdôvodňuje. Pokiaľ rozhodnutie správneho orgánu o žiadosti o vyhotovenie parkovacieho preukazu posúdenie odkázanosti žiadateľa na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 zák. č. 447/2008 Z.z. neobsahuje, nemožno ho považovať za vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci a za obsahujúce dôvody preskúmateľné, či už samotným účastníkom administratívneho konania alebo súdom.

8. Správny súd preskúmané rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. d) a písm. e) SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom správny orgán pred opätovným rozhodnutím objektívne vyhodnotí zdravotné postihnutia žalobcu z pohľadu naplnenia podmienok jeho odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Vzhľadom na kompetencie odvolacieho správneho orgánu pri náprave nedostatkov rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu správny súd nepovažoval za potrebné pre dosiahnutie účelu tohto konania navrhované zrušenie rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 24.11.2020. V konaní úspešnému žalobcovi správny súd priznal podľa § 167 ods. 1 SPP právo na plnú náhradu trov konania, o výške ktorej bude v zmysle § 175 ods. 2 SSP rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

II.

Kasačná sťažnosť žalovaného

9. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. V dôvodoch kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP). Navrhoval, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 20Sa/5/2021-68 zo dňa 18.02.2022 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcovi nepriznal náhradu trov kasačného konania

10. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalovaný poukazom na skutkové zistenia vo veci uviedol, že ako odvolací orgán v konaní postupoval v súlade s § 17 ods.1, písm. a/ zákona č. 447/2008 Z.z., pretože menovaný požiadal o parkovací preukaz, správny orgán posúdil zdravotné postihnutie podľa prílohy č. 18 uvedeného zákona, odkázanosť na individuálnu prepravu sa v tomto prípade neposudzuje. Poukazom na to, že parkovací preukaz možno vyhotoviť aj podľa § 17 ods. 1, písm. b/ označeného zákona a to vtedy, ak v rámci konania o peňažnom príspevku na kompenzáciu fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím spĺňa kritérium odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, uviedol, že vtedy lekárske posudok obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, závery k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 tohto zákona a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu a vtedy je podkladom pre rozhodnutie vo veci komplexný posudok. V tomto prípade sa už nevyžaduje podanie žiadosti o parkovací preukaz, ale fyzickej osobe sa vyhotoví tento preukaz automaticky a to bez nutnosti viesť samotné konanie v tejto veci.

11. Žalovaný poukázal na to, že požiadal o stanovisko k napadnutému rozsudku krajského súdu vecný odpor, ktorý rozhodoval vo veci odvolania, ktorý podal k rozhodnutiu správneho súdu vyjadrenie z 25.4.2022, ktoré prikladá v prílohe kasačnej sťažnosti spolu so stanoviskom posudkového lekára k podaniu kasačnej sťažnosti z 26.4.2022.

12. Vo vyjadrení sa uvádza nasledovné. S rozsudkom krajského súdu v Trnave sa odbor peňažných príspevkov na kompenzáciu a posudkových činností Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny nestotožňuje a konštatuje, že v konaní vo veci predmetného parkovacieho preukazu postupoval v zmysle platných zákonných ustanovení. Napadnuté rozhodnutie zo dňa 25. 1. 2021 vychádzalo v čase posudzovania miery funkčnej poruchy a zdravotného postihnutia žalobcu zo správneho právneho posúdenia veci a v konaní správne aplikovalo platné právne predpisy. Poukazom na to, že lekárske posudkovú činnosť na účely zákona č. 447/2008 Z.z. podľa § 63 ods. 1 vykonáva posudkový lekár, ktorý získal odbornú spôsobilosť na výkon špecializovaných pracovných činností v špecializačnom odbore posudkové lekárstvo alebo odbornú spôsobilosť na výkon certifikovaných pracovných činností v certifikovanej pracovnej činnosti posudkové lekárstvo, je zdôraznené, že v zmysle platného zákona sa vždy posudzuje zdravotné postihnutie individuálne, objektívne, rešpektujúc práva a ľudskú dôstojnosť klienta. Ďalej poukazom na to, že zákon č. 447/2008 Z.z. umožňuje vyhotoviť fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím parkovací preukaz, ak a/ z právoplatného rozhodnutia o parkovacom preukaze vyplýva, že má zdravotné postihnutie uvedené v prílohe č. 18, b/ podľa komplexného posudku, ktorý bol podkladom na právoplatné rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu, je fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, a súčasne na novelu zákona č. 447/2008 Z.z. zákonom č. 191/2018 Z.z. s účinnosťou dňa 01.07.2018 sa vo vyjadrení uvádza, že novela zákona umožnila rozšíriť okruh osôb, ktorým je možné vyhotoviť parkovací preukaz, a to osoby, ktoré majú niektoré zo zdravotných postihnutí uvedených v prílohe 18; ide o zdravotné postihnutia, ktoré nepodmieňujú odkázanosť na individuálnu prepravu, avšak možnosť parkovať v blízkosti vstupu do budov je pre osoby s predmetným zdravotným postihnutím významnou pomocou. Vzhľadom k tomu, že žalobca požiadal o parkovací preukaz, odvolací orgán postupoval podľa § 17 ods. 1, písm. a/ uvedeného zákona a uvedené zdravotné postihnutie posúdil podľa prílohy 18 tohto zákona, odkázanosť na individuálnu prepravu sa v tomto prípade neposudzuje. Citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 55 ods. 7 zákona č. 447/2008 Z.z. je uvedené, že tento zákon naďalej umožňuje vyhotoviť fyzické osoby s ťažkým zdravotným postihnutím parkovací preukaz, v ktorej odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 zákona je posúdená v rámci konania o peňažnom príspevku na kompenzáciu. V danom prípade správny orgán postupuje podľa § 17 ods. 1, písm. b/ a podľa § 11 ods. 11 tohto zákona.

13. Záverom žalovaný vyslovil názor, že Krajský súd v Trnave napadnutým rozhodnutím vec nesprávne právne posúdil, keď zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2021/3568 zo dňa 25.1.2021 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti

14. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného vyjadril písomne podaním zo dňa 28.07.2022. Považoval rozsudok Krajského súdu v Trnave za vecne správny a sťažnosť žalobcu (žalovaného oprava kasačného súdu) za nedôvodnú. Uviedol, že sa stotožňuje s vyhodnotením skutkového stavu krajským súdom a právnym posúdením veci, ktorý dal za pravdu jeho argumentácii, že jeho zdravotný stav nebol posúdený komplexne, keď absentuje posúdenie odkázanosti žiadateľa na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, pričom ide o vadu, ktorá robí napadnuté rozhodnutia správnych orgánov nepreskúmateľným. Tvrdil, že podstata žaloby spočívala v tom, že lekárske posudky, ktoré boli vo veci skúmania zdravotného stavu žalobcu realizované, sú nedostatočné na vyslovenie záveru o nepriznaní nároku na vydanie parkovacieho preukazu. Poukázal na to, že medzičasom Sociálna poisťovňa ústredie vydala dňa 09.12.2021 rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X, ktorým konštatuje, že pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť žalobcu poklesla viac ako o 70%, teda od 01.06.2021 sa stal plne invalidným,. Súčasne uviedol, že si je vedomý, že na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

15. Záverom žalobca vyslovil názov, že jeho zdravotný stav nebol doposiaľ objektívne vyhodnotený v súlade s ním uplatneným nárokom na vydanie parkovacieho preukazu, a preto sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaného uvedenou v kasačnej sťažnosti, popierajúc dôvodnosť tejto sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1, písm. g/SSP. Navrhoval, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

16. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky bol formálne zriadený ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov dňa 1. januára 2021 a na základe zák. č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva. Podľa ust. § 101e ods. 1,2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z. z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021. Výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

17. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, kasačnú sťažnosť žalovaného prejednal bez nariadenia pojednávania v rozsahu kasačných dôvodov (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

18. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Trnave, č. k. 20Sa/5/2021-68 zo dňa 18. februára 2022, ktorým krajský súd podľa § 191 ods.1, písm. d/, e/ SSP rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2021/3568 zo dňa 25.1.2021, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

19. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2021/3568 zo dňa 25.1.2021, ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, odboru sociálnych vecí a rodiny č. TT1/OPPNKŤZP/PČ/SOC/2020/55916-3 zo dňa 23.11.2020, ktorým prvostupňový správny orgán žiadosti žalobcu o vyhotovenie parkovacieho preukazu nevyhovel z dôvodu, že nemá zdravotné postihnutie na účely parkovacieho preukazu podľa prílohy č. 18 k zákonu č. 447/2008 Z.z., pretože podľa posudkového lekára nemá stuhnutie jednotlivých úsekov chrčtice s koreňovým dráždením ani ťažký stupeň degeneratívnych zmien váhonosných kĺbov.

20. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

21. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe, či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 SSP). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 SSP). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 SSP).

22. Kasačný súd dáva tiež do pozornosti, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 199 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v sociálnych veciach správny súd nie je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ak žalobca je fyzickou osobou, ktorou namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy teda preskúmava, či orgán štátnej správy konal a rozhodol v súlade so zákonom, či v správnom konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, či sa vysporiadal s jeho námietkami a či na základe skutkových zistení a na základe logického a rozumného uváženia ustálil správne svoj právny záver.

23. Kasačný súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutých rozhodnutí žalovaného správneho orgánu v oboch stupňoch náležite postupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v prvej a tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, keď súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, napadnutého žalobou, vykonal v zmysle platnej právnej úpravy zákona č. 447/2008 Z.z., ako aj svoju právnu úvahu, na základe ktorej ustálil svoj právny záver, riadne odôvodnil.

24. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, s námietkami žalovaného uvedenými v kasačnej sťažnosti a dospel k zhodnému záveru ako správny súd o dôvodnosti žaloby. Kasačný súd v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné

východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. Na zdôraznenie správnosti záverov správneho súdu kasačný súd uvádza nasledovné.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

25. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

26. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Z citovanej právnej úpravy ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

27. Zákon č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov upravuje právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, právne vzťahy pri vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom (ďalej len "preukaz"), parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím (ďalej len "parkovací preukaz") a právne vzťahy na účely posudzovania potreby osobitnej starostlivosti poskytovanej podľa osobitného predpisu. (Zákon č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.) Cieľom úpravy uvedených právnych vzťahov je podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených týmto zákonom. (§ 1 ods. 1, 2 uvedeného zákona)

28. Kompenzácia sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia (ďalej len "kompenzácia") je zmiernenie alebo prekonanie sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia nielen poskytovaním peňažných príspevkov na kompenzáciu podľa uvedeného zákona alebo poskytovaním sociálnych služieb podľa osobitného predpisu. (zákon č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.) Sociálny dôsledok ťažkého zdravotného postihnutia je znevýhodnenie, ktoré má fyzická osoba z dôvodu jej ťažkého zdravotného postihnutia v porovnaní s fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia rovnakého veku, pohlavia a za rovnakých podmienok a ktoré nie je schopná z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia prekonať sama. V právnej úprave zákona č. 447/2008 Z.z. zákonodarca upravuje podmienky, na základe ktorých sa osobám s ťažkým zdravotným postihnutím priznáva kompenzácia sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia na zmiernenie alebo prekonanie sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia poskytovaním peňažných príspevkov. Zákonodarca priznáva kompenzáciu na zmiernenie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia v oblasti mobility a orientácie, komunikácie, zvýšených výdavkov,

sebaobsluhy. (§ 5 zákona č. 447/2008 Z. z) Jedným z druhov kompenzácie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia je priznanie práva na parkovací preukaz a jeho vyhotovenie. Podľa § 17 ods. 1,2 uvedeného zákona príslušný orgán vyhotoví fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím parkovací preukaz, ak a) z právoplatného rozhodnutia o parkovacom preukaze vyplýva, že má zdravotné postihnutie uvedené v prílohe č. 18, b) podľa komplexného posudku, ktorý bol podkladom na právoplatné rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu, je fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Parkovací preukaz, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 9, je určený na uplatnenie výhod podľa osobitného predpisu. (§ 41 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z.z. v znení neskorších predpisov, ktorý bol zrušený zákonom č. 8/2009 Z.z.o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou od 1.2.2009). Účelom kompenzácie v tejto oblasti je zmierniť alebo prekonať znevýhodnenia v prístupe k lekárskej starostlivosti k zabezpečeniu osobných potrieb a tým uľahčiť ich premiestňovanie sa. Znížená pohybová schopnosť je obmedzená schopnosť samostatne sa premiestňovať v dôsledku narušenia telesných funkcií, zmyslových funkcií alebo duševných funkcií.(§ 6 ods.1, 2) Konanie o nároku fyzickej osoby na kompenzáciu sa začína na základe žiadosti, ktorého náležitostí zákonodarca stanoví v právnej úprave § 55 ods.3 tohto zákona. Zákonodarca konanie o žiadosti fyzickej osoby na kompenzáciu sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia zveril do právomoci úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (§ 52 zákona č. 447/2008 Z.z. v spojení s § 5 ods.7, písm. a/, bod 3) zákona č. 453/2003 Z.z.) (ďalej tiež úrad), ktorý v konaní postupuje v zmysle § 53 ods.1 zákona č. 447/2008 Z.z. podľa právnej úpravy ustanovenej v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok). Z právnej úpravy uvedeného zákona plynie pre úrad povinnosť v konaní postupovať v súčinnosti so žiadateľom, zistiť vo veci skutočný stav a za tým účelom vykonať dokazovanie v dostatočnom rozsahu, pričom dokazovanie vedie správny orgán, ktorý určuje rozsah dokazovania tak, aby bol naplnený účel konania, rozhoduje o tom, ktorý dôkaz vykoná a ktorý nepovažuje vykonať za potrebné, vykonané dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti. Výsledky dokazovania musia byť premietnuté v administratívnom spise úradu a tvoria podklad pre vydanie rozhodnutia o žiadosti. Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti (§ 46 správneho poriadku).

29. Zákonodarca v zákone č. 447/2008 Z.z. ustanovuje, že podkladom na rozhodnutie o parkovacom preukaze je lekárske posudok podľa § 11 ods. 13 alebo podľa § 11 ods. 15 alebo komplexný posudok, ak bol vypracovaný. (§ 55 ods.7) Ak sa fyzická osoba podľa lekárskeho posudku nepovažuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, podklad na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu a o parkovacom preukaze je lekárske posudok . (§ 55 ods.8 uvedeného zákona). V prípade rozhodovania len o priznanie preukazu podkladom na rozhodnutie o preukaze je lekárske posudok podľa prílohy č. 2. (§ 55 ods.9)

30. Výsledkom lekárskej posudkovej činnosti je lekárske posudok, ktorý obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, závery k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak tento zákon neustanovuje inak. Vzor lekárskeho posudku je uvedený v prílohe č. 2. Na účely parkovacieho preukazu lekárske posudok obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím má zdravotné postihnutie uvedené v prílohe č. 18 a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu. (§ 11 ods.11, 13). Pri rozhodovaní o kompenzácii zdravotného postihnutia priznaním parkovacieho preukazu vypracovaný lekárske posudok (§ 11 ods.13) tohto zákona alebo komplexný posudok na účely kompenzácie (§ 15 ods.1) je dôležitým dôkazom, zo záverov ktorého úrad vychádza pri vydaní rozhodnutia vo veci, ktorý však správny orgán je povinný vyhodnocovať v súvislosti s ostatnými dôkazmi vykonanými v konaní. Vzor lekárskeho posudku je uvedený v prílohe č. 2. (§ 11 ods. 11). podstatnou náležitosťou lekárskeho posudku podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 2 uvedenie záverov k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 zákona č. 447/2008 Z.z. alebo zdravotné postihnutie na účely parkovacieho preukazu a odôvodniť konkrétne znevýhodnenia (telesné, zmyslové, psychické) a akým spôsobom funkčné poruchy obmedzujú fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a

uviesť druh odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 zákona č. 447/2008 Z.z. Na účely parkovacieho preukazu sa uvedie zdravotné postihnutie podľa prílohy č. 18 zákona č. 447/2008 Z.z. Správny orgán ani správny súd v procese súdneho prieskumu nemá oprávnenie preskúmavať posudok v medicínskom zistení a závere, avšak hodnotí, či posudok má zákonné náležitosti, či vychádzal z objektívnych lekárskeho nálezov predložených žiadateľom o kompenzáciu a či zistenia a závery z nich vyúsťujú v logickej zhode a sú náležite odôvodnené. Posudková činnosť na účely kompenzácie, na účely preukazu a parkovacieho preukazu nespočíva však len z lekárskej posudkovej činnosti, ktorú vykonáva posudkový lekár príslušného orgánu, ale aj zo sociálnej posudkovej činnosti, ktorú vykonáva sociálny pracovník príslušného orgánu.

31. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy zákona č. 447/2008 Z.z. a skutkových zistení v danej veci mal kasačný súd preukázané, že správne orgány v oboch stupňoch náležite nevychádzali z právnej úpravy tohto zákona ani z jeho účelu, zákonodarcom sledovaným na zmiernenie ťažkého zdravotného postihnutia žiadateľa (žalobcu). V danej súvislosti kasačný súd dáva do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07, v ktorom ústavný súd konštatuje: „Ústavný súd SR už v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštatoval, že nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne treba vychádzať najprv z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvoľe (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzii interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona“.

32. Skutkové zistenia v danej veci potvrdili, že žalobca si u prvostupňového správneho úradu uplatnil nárok na kompenzáciu a zmiernenie svojho ťažkého zdravotného postihnutia podaním dvoch žiadostí a to žiadosť o priznanie preukazu a žiadosť o priznanie parkovacieho preukazu. Správny orgán rozhodnutím z 23.11.2023 žiadosť žalobcu na vydanie preukazu vyhovel a rozhodnutím tiež z 23.11.2020 jeho žiadosť na vydanie parkovacieho preukazu nevyhoviel. Podkladom pre obe rozhodnutia bol lekársky posudok z 19.11.2020. Na základe odvolania žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu o nevyhovení jeho žiadosť na vydanie parkovacieho preukazu žalovaný doplnil dokazovanie lekárskeho posudkom z 20.1.2021, ktorý bol podkladom pre vydanie jeho rozhodnutia, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil (rozhodnutie je predmetom súdneho prieskumu). Z oboch posudkov vyplýva, že u žalobcu ide o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, keďže miera funkčnej poruchy je podľa druhu zdravotného postihnutia podľa § 12 určená 50%, avšak žalobca ako posudzovaná osoba nespĺňa podmienky podľa prílohy č. 18 k zákonu č. 447/2008 Z.z. - nemá stuhnutie jednotlivých úsekov chrbtice a koreňovým dráždením ani ťažký stupeň degeneratívnych zmien váhonosných kĺbov. V lekárskeho posudkoch posudkoví lekári uviedli, z ktorých lekárskeho správ predložených posudzovaným účastníkom vychádzali, pričom z administratívneho spisu vyplýva, že posudkoví lekári nechali bez povšimnutia niektoré lekárske správy žiadateľom doloženými. Predložené lekárske správy náležite nevyhodnotili a nezaujali k nim žiadne stanovisko, pritom z nich vyplýva, že tieto sú v rozpore, keď v jednej lekárskej správe sa uvádza, že pacient používa vychádzkovú paličku a v ďalších barlu (barle). Posudkový lekár v

lekárskom posudku z 20.1.2021 v jeho závere uvádza, že posudzovaný chodí s vychádzkovou paličkou, pritom posudok vypracoval bez prítomnosti posudzovanej osoby. Tak v lekárskom posudku z 19.11.2020 ako aj v lekárskom posudku z 20.1.2021 posudkový lekár neodôvodnil svoj záver k (ne)odkázanosti posudzovanej osoby (žalobcu) v súlade s prílohou č. 2 zákona č. 447/2008 Z.z. jasným a zrozumiteľným spôsobom tak, aby bolo z neho zrejmé, v čom spočíva zdravotné postihnutie posudzovanej osoby, nespĺňajúce podmienky pre priznanie parkovacieho preukazu v zmysle prílohy č. 18 tohto zákona. Pokiaľ žalovaný prevzal ako podklad pre vydanie preskúmaného rozhodnutia lekársky posudok z 20.1.2021 bez ďalšieho, zaťažil svoje konanie a rozhodnutie pochybením spočívajúcim v nedostatočne zistenom skutkovom stave, podmieňujúcim nesprávne právne posúdenie veci. Vzhľadom k uvedenému kasačný súd argumentáciou žalovaného uvedenú v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodnú.

33.Z dôvodov uvedených vyššie kasačný súd dospel k zhodnému záveru ako správny súd, že zistenie skutkového stavu správnym orgánom bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, a rozhodnutie žalovaného je predčasné. Súčasne kasačný súd zhodne ako správny súd dospel k záveru o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného pre jeho nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, ktoré skutočnosti podmieňujú dôvod pre zrušenie rozhodnutia žalovaného podľa § 191 ods.1, písm. e/ a d/ SSP. Správny súd svoju právnu úvahu a záver, ku ktorému dospel vychádzajúc zo skutkových podkladov v danej veci a z právnej úpravy zákona č. 447/2008 Z.z., ktorú citoval, náležite odôvodnil v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v bodoch 12 a nasl., s ktorými sa kasačný súd stotožnil, a preto ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

34.Vychádzajúc zo skutkových zistení a právnych záverov uvedených vyššie najvyšší správny súd dôvody, žalovaným vznesenými v kasačnej sťažnosti, ktorými namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP), vyhodnotil ako nedôvodné, ktoré nemohli spochybníť vecnú a právnu správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z uvedených dôvodov najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalovaného podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

35.O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý mal v tomto konaní úspech, podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP priznal nárok na ich náhradu voči žalovanému v celom rozsahu.

36.Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

